Divendres 17 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,54-58): En aquell temps, Jesús venint a la seva pàtria, els ensenyava en les sinagogues d'ells, de tal manera que quedaven admirats i deien: «D'on [li ve] a aquest tal saviesa i els miracles? ¿No és aquest el fill de l'artesà? ¿La seva mare no es diu Maria, i els seus germans Jaume i Josep i Simó i Judes? I ¿les seves germanes no són totes entre nosaltres? D'on li ve, doncs, a aquest tot això?». I s'escandalitzaven d'ell. Però Jesús els digué: «No hi ha profeta sense honor sinó en la [seva] pàtria i a casa seva». I no feu allí gaires miracles per la incredulitat d'ells.

© Albada Editorial / evangeli.net

«No hi ha profeta sense honor sinó en la [seva] pàtria i a casa seva»

Mn. Jordi POU i Sabater
(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui, com ahir, parlar de Déu a aquells qui ens coneixen de sempre és difícil. En el cas de Jesús, Sant Joan Crisòstom comenta: «La gent de Natzaret s'admira d'Ell, però aquesta admiració no els porta a creure en Ell sinó a sentir enveja, com si diguessin: '¿Perquè Ell i no jo?'». Jesús coneixia bé aquells que en lloc d'escoltar-lo s'escandalitzaven d'Ell. Eren parents, amics, veïns als quals apreciava, però justament a aquests no els podrà fer arribar el seu missatge de salvació.

Nosaltres —que no podem fer miracles ni tenim la santedat de Crist— no provocarem enveges (tot i que en ocasions, si realment ens esforcem per viure cristianament, això pot passar). Sigui com sigui, igual que Jesús, ens trobarem sovint que aquells a qui més estimem o apreciem són els qui no ens escolten. En aquest sentit, cal tenir present, també, que es veuen més els defectes que les virtuts i que aquells que hem tingut a prop nostre durant anys poden dir interiorment: —Tu que feies (o fas) això o allò altre, ¿què m'has d'ensenyar a mi?

Predicar o parlar de Déu entre els del nostre poble o família és difícil però necessari. Cal dir que Jesús quan va a casa seva hi va precedit de la fama dels seus miracles i de la seva paraula. Potser a nosaltres també ens caldrà, una mica, establir una certa fama de santedat fora (i dins) de casa abans de "predicar" als de casa.

Sant Joan Crisòstom afegeix en el seu comentari: «Fixa't, t'ho prego, en l'amabilitat del Mestre: no els

castiga per no escoltar-lo, sinó que amb dolcesa diu: 'No hi ha profeta sense honor sinó en la [seva] pàtria i a casa seva' (Mt 13,57)». És evident que Jesús marxaria amb una certa tristesa, però que continuaria pregant per tal que la seva paraula salvadora fos ben rebuda en el seu poble. I nosaltres (que res haurem de perdonar o passar per alt), igualment, haurem de pregar perquè la paraula de Jesús arribi a aquells que estimem, però que no volen escoltar-nos.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Una mica de fe pot molt» (San Joan Crisòstom)

- «La fe floreix quan ens deixem 'atreure' pel Pare envers Jesús, i anem a Ell amb el cor obert. Aquí nosaltres rebem el do, el regal de la fe» (Francesc)

- «Per al cristià, creure en Déu és creure inseparablement en aquell que Ell ha enviat: 'el seu Fill estimat', en el qual s'ha complagut (Mc 1,11). Déu ens ha dit que l'escoltéssim (cf. Mc 9,7) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 151)